MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS VI: 1.11. 1.12.)
Melk, um 1470 Seite 85v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ad uisus quē semp ip̄ tritus signo
se crucis & orōnis auxilio ptege
bat. Audiebant plerūq; ꝯuicia. qb
illū turba demonū p̄ terius uocib
increpabat: sed omia falsa & uana
cognoscēs n̄ mouebat obiectis. Te
stabant etiā aliqui ex frib qui oli
baptismū diuisis erroribꝰ pdidis
sent. cōuisos postea recepisset. ex
ponente cimina singlor. martinꝰ
diabolo ꝛpugnātē respōdisse con
stant antiqua delicta meliori uite
ꝯuisatione purgari: & p̄miaz dm̄
absoluendos esse pctis: qui peccare
desineret. contradicente diabolo nō
ptinere ad ueniā ciminosos. & semel
lapsis nullā a dno p̄stari clemētiā.
tūc in hanc uocē fert exclamasse
martinꝰ Si tu o miserabil ab ho
minū ī sectatione desisteres. & te
factorū tuoꝝ l' hoc tēpore cū dies iu
dicij ī p̄ximo est peniteret. ego tibi
uere confisus in dno xpi miaz pol
licerer. O quā sctā de dn̄i pietate p̄
sūptio: in qua & si auctoritatē p̄
stare n̄ potuit ostendit affectum.
Et quia de diabolo eiusdē artibꝰ ser
mo exortus est. n̄ ab re uidet licet
extrinsecus referre qd gestū est. qa
et quedā ī eo martini uirtutū portio
est. & res digna miraculo. recte me
morie mādabit ī exēplū cauendi.
si quid uspiā deinceps tale cōtigit
Clarus quidā noīe adolescens nobi
lissimꝰ mox pbr nc felici btūs ex
cessu: cū relictis omnibꝰ se ad marti
nū ꝯtulisset: breui tempe ad sum
mū fidei uirtutūq; omniū culmen
enituit. Itaq; cū haud longe sibi ad
episcopij mōsterio tabernaculū cō
stituisset: multiq; apud eū fratres
cōmorarent. iuuenis quidā ad eū
anatholius noīe sub pfessione mo
nachi. omni humilitate atq; ī nocētiā
mentit accessit. habitabatq; aliq̄
diu ī ꝯmune cū ceteris. de in pcedente
tempe angelos apud se loqui solere
dicebat. Cū fidē nullus adhibet. sig
nis qbusdā plerosq; ad credendū co
hortabat. Postremo eo usq; pcessit
ut int se ac deū anglos discurrere pre
dicaret: iam se unū ex pphetis haberi
uolebat. Clarus tam neq̄quā ad cre
dendū cogi potat. Ille ei iram dn̄i &
p̄sentes plagas cur scō n̄ crederet con
minari: postremo in hanc uocē eru
pisse fert. Ecce nocte hac uestē m̄
candidā dn̄s de celo dabit. qua īdut
ī medio uestrū diuisabor: idq; uobis
signū erit. me in dei uirtute esse. qui
dei ueste donat sū. Tūc uero grandis
ad hanc omniū pfessione expectatio
Itaq; ad mediam fere noctē fremit
ī sultanciū audiri ꝯmoueriq; ome
mōsteriū loco uisū est. Cellulā at
qua idem adolescens cōtinebat. cre
bris cerneres micare luminibꝰ. fre
mitusq; in ea discurrētiū & murmur
qdā multaz uocū audiebat. De in
facto silentio egressus unū de frībus
sabatiū noīe ad se uocat. tunicāq;
ei qua indut erat ostendit. Obstu
pefactꝰ ille cōuocat ceteros. ipse autē
clarus occurrit. adhibitoq; lumine
uestē omis diligent inspiciunt. Erat
aut sūma mollitie candore eximi
o micante purpura. nec tam cuiꝰ
esset gnis aut uelleris potat ag
nosci. Curiosis tam oculis aut digi
tis ad trectata: n̄ aliud quā uestis

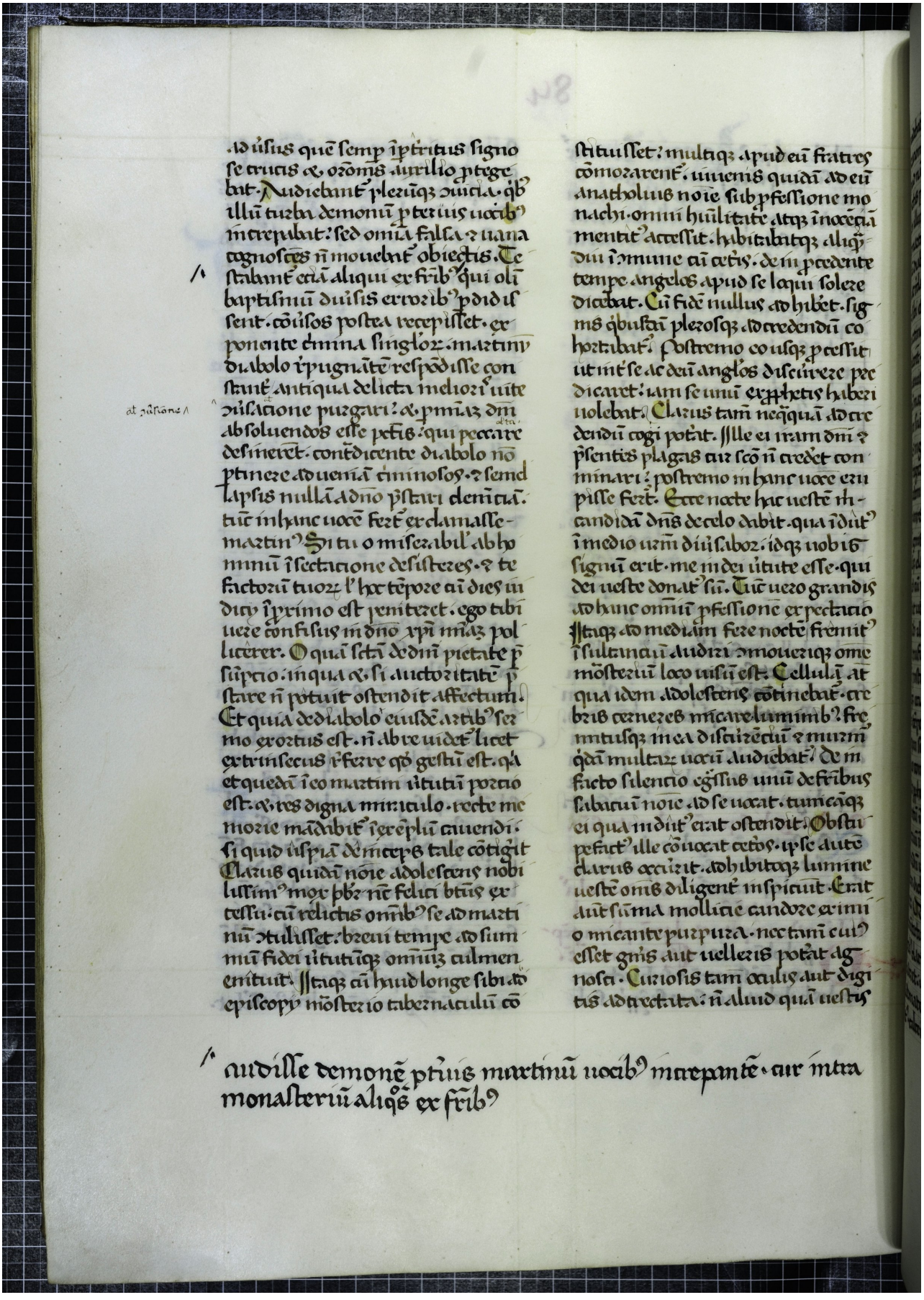

audisse demonē p̄tius martinū uocibꝰ increpantē. cur intra
monasteriū aliqs ex frib